

Äldst bland bröderna var sparbanksdirektör Axel Jönsson.

Efter avslutade skolstudier vid Ängelholms läroverk ägnade han sig tidigt åt handelsyrket och konditionerade några år i ~~Karlskrona~~ och därefter i Landskrona. 1888 fullgjorde han sin värnplikt vid Wendes Artilleriregemente, vilket skedde under 42 dagar i ett tält

(Jag även som juvis studerande fullgjorde min värnplikt)

läger på Näsbyfältet vid Kristianstad. Man lade genast märke till den ståtliga kamraten från Landskrona men vår bekantskap blev mera flyktig, då vi tillhörde skilda batterier. 1894 etablerade han sig i Landskrona som detaljist i speceribranschen och som sådan träffade jag åter samman med honom, då jag 1898, som 30-åring blev borgmästare här i staden. Vår bekantskap upplivades och övergick snart till en vänskap, som varat till hans livs slut och som jag alltid med tacksamhet kommer att i minnet bevara.

Min vän bankdirektör Martin Schmidt som hade det största förtroende för Jönsson, berättade vid ett tillfälle för mig, att när Jönsson började sin egen affär så sades det mellan konkurrenterna: "Det blir ingenting utav den. Han kan ju inte prata med kunderna". Detta hindrade emellertid inte Jönsson genom sin yrkeskunnighet och pålitlighet lugnt och utan åthävor upparbeta sin affär till stadens mest ansedda i sin bransch.

Efter 25 års trögt arbete överlät han 1919 sin affär till andra för att själv ägna sig åt annat arbete, som intresserade honom. 1910 hade han blivit ledamot av styrelsen för Landskrona Sparbank och 1921 blev han bankens verkställande direktör, vilken post han innehade till 1938 för att därefter i flera år vara ordförande i bankens styrelse. I den kyrkliga förvaltningen verkade han under ett kvartssekel 1910 - 1935 såsom ledamot av kyrkorådet, därav åren 1916 - 1934 såsom kyrkans kassaförvaltare. Bland andra förtroendeuppdrag kan nämnas mångårigt ledamotskap av Skandinaviska Bankens lokalstyrelsen och Skånska Brandförsäkringsinrättningens lokalstyrelse².

Vid utövningen av alla dessa olikartade uppdrag gjorde sig hans lugna kloka omdöme och i grunden humoristiska syn på människan starkt gällande och skapade omkring honom en atmosfär av förtroende och vänskap, som gjorde hans verksamhet framgångsrik och hans arbetsbörd lättare. Hans sista år förmärkades av ohälsa, som en lyckad operation dock till stor del kunde mildra, och han fick njuta den välförtjänta glädjen av att fri från alla ekonomiska bekymmer vid sidan av sin hustru vårda den minnesskatt han under sitt arbetsfyllda liv skapat sig.